HILARIUS PICTAVIENSIS. ALBERTUS MAGNUS
Melk, um 1467 Seite 99r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40167
Copyright: Melk, Benediktinerstift

uire sententiae recognouit et se mundia apud
deũ atq; hoies impie uoluntate exemit. cũ
legationẽ uirũm honorifice hñs fulsiatem
cor. q; auctoritate ĩ mundiã deducebat co
acta. a nobis ignorantie sue pfessione cog
nouit. fallitur quia sep fefellerũt. Et ipa illa
pñs nũc sbscriptõ nõ aiet fulsiatie Excusat
enĩ se idcirco omousion tacere uoluisse qa
unũ atq; idem significari uĩbo utq; existimã
rent rudes arcto epi et ignorantes omousij
significationẽ. qi mũq; de hoc aut synodus
fuisset aut lites Sed esto. ignorauerit omo
usion aut nesciebant omoeusion id signi
ficari qd similis eet essentie. cũ sil nesciebãt
aut nesciri uolebant generationem filij.
Nunqd si mensurabilis ẽ ideo et ignorabi
lis est Sed si ignorat qmodo natus est.
Nunqd ignorari pt q filius Deus non ex
alia sba sed ex deo natus nõ diuisa hẽat eẽ
tiam. Nunqd non legerunt. sic patre ita
filiũ honorificandũ ut prem honore pfer
rent. Nunqd in cognitiõ hebant prem in
filio uideri. ut filius apud eos dignitate
claritate maiestate differret An et cũ
ex ignorantia uenit ut cũ ceteris pri subie
ctus sit filius. ut diũ cũ ceteris subiecte nõ di
cere natum ceteris cũ infirma sit. Passũ
quidẽ fatebant. ß dicunt cõpassũ qm cogno
uerunt. Euitant omousion n omousio
qa nusq; scriptũ sit. quero compassũ esse
unde pñumserunt. Aut nunqd uoluit duos
ẽ qui passi sunt. Idem enĩ cõpassio testat
ubi illud ẽ ihũs xpus filius dei. aut nunqd
aliud ẽ xpus ihũs. aliud filius dei. Si
non idem atq; unus intra et extra filius est.
Credite in omousij ignorantiõ silet ignorare
licet Si at ihs ipis tũ illa ignorantia impi
a ẽ que cũ nõ pt nec falso excusari. uerore ne
omousij ignorationẽ pfessio mentiat. Nõ
quero admodũ d venia q dedistis religiosũ
ex deo suo refutare et ignorationis error hu
manus ẽ Sed ignoscant nũ iam duo epi ua
lens et ursacius. q eos pro ecte atq; exer
citatione sua ignouisse non credo Et difficil
limũ est. ne mentiri existimẽt q se ĩ alio
negotio non possit ĩ mendacio purgare
sed hoc magis tbuant ut nos male opiẽtur
q illi nõ ignorauerunt Malo enĩ ego male
existãs iudicari q fide uirũm hereticũ et
ostenta et cõmunione uolari. Oro autẽ
uos sãssimi uiri ut cũ bona uenia sollici
tudines meas estimetis Testis enĩ dñs ẽ
conscie mee ĩ nullo me expositõnes has quas
syrmiũ detulistis fidei uire uelle conuellere
Sed date ueniã. si quedã intelligẽ nõ possũ
et cõsolabor me. qa legi. spe. pphetarũ. pheta
subiectus ẽ Ex quo forte non imprudenter
etiã a me pñumitur ut ego intelligã qd aliq ig
noret non q quicq; uos sdm mensuram scien
tie ignoretis ausus sim dicere Sed sup fidei
katholice unitate patet. hinc nõ minus in
nobis esse sollicitudinẽ q in uobis eplam q
uobis de omousij et omoeusij expositõne a
pud syrmiũ ualens et ursacius et germinius
proposuerunt legi. quã intelligo ĩ quib ñ nõ
minus arcũspecti cẽ q liberũ Et qũ omousij
et omoeusij demonstratio nl relinq difficul
tatis Et quidẽ de omousio qd ẽ similis essentie
cõmune iudicũ ẽ De omousio uero qd est
unus essentie tractantes primũ idcirco ĩspien
dũ pnũciastis qa p ubi hinc eminentiam
sũ pore intelligerẽt quã duo inter se partiri
ẽnt intelligo uirtũ intelligentie Et pfinius
hic sensus ẽ. et cõmuni iudicio ab ecclia pspu
endus Sedõ q id addidistis q patres nost
cũ paulus samosathenus hereticus pmun
ciatus ẽ. etiã omousion repudiauerunt. qa
p hanc unus essentie mũcipationẽ solitariũ
atq; unicũ sibi esse prem et filiũ pdicabat
Et hoc sane nũc q pfanissimũ ecclia ĩrog
nosit. prem et filiũ in his nõm pfessionib
ad unionis ac singularis solitudinẽ negan
ti personarũ pprietate reuocare Tertio etiam
hec causa impbandi omousij cõmendatio
a uobis est qa in synodo q apud mediã fuit
arcti pres nri. ppe eos qui arcatiũ filiũ
dicebant nomen omousij indidissent. qd
non reprehendũ sit idcirco qa nusq; scriptũ
reperiret. Qd a uobis dictũ satis miror.
Si enĩ omousion ppe nouitatẽ uerbi ĩpu
diandũ sit uerore ne et omoeusion pedi
ret. quia nusq; scriptũ reperiat. Sed hinc
nũc aliquãtor Malo enĩ aliqd nouũ com
mediusse quã impie respuisse pmissa.
Itaq; questione nouitatis ne ihs quidẽ